

Den blå anemone

2407a

Kaj Munk

Egil Harder
Arr. Lene Schuldt Jensen 2024

S
1. Hvad var det dog der ske - te? Mit vin-ter-fros-ne hjer-tes kvarts må smel-tes ved at se det, den

A
1. Hvad var det dog der ske - te? Mit vin-ter-fros-ne hjer-tes kvarts må smel-tes ved at se det, den

T
Hvad ske - te? Mit vin-ter-fros-ne hjer-tes kvarts må smel-tes ved at se det, den

B
Hvad ske - te? Mit vin-ter-fros-ne hjer-tes kvarts må smel-tes ved at se det, den

4
før-ste dag i marts. Hvad gen-nem-brød den sor-te jord og gav den med sit sølv-blå flor et

før-ste dag i marts. U et

før-ste dag i marts. U et

før-ste dag i marts. U et

7
stænk af him-lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan-ted dér i fjør.

stænk af him-lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan-ted dér i fjør.

stænk af him-lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan-ted dér i fjør.

stænk af him-lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan-ted dér i fjør.

1. Hvad var det dog der skete?
 Mit vinterfrosne hjertes kvarts
 må smeltes ved at se det,
 den første dag i marts.
 Hvad gennembrød den sorte jord
 og gav den med sit sølvblå flor
 et stænk af himlens tone?
 Den lille anemone,
 jeg planted dér i fjor.

2. På Lolland jeg den hentede,
 et kærtegn fra min fødeø.
 Så gik jeg her og ventede
 og tænkte, den må dø;
 den savner jo sit skovkvarter,
 sin lune luft, sit fede ler;
 i denne fjendske zone
 forgår min anemone,
 jeg ser den aldrig mer.

3. Nu står den der og nikker
 så sejrssæl i Jyllands grus,
 ukuelig og sikker
 trods ensomhed og gus,
 som om alverdens modgang her
 har givet den et større værd,
 en lille amazone
 og dog min anemone
 som søens bølge skær.

4. Hvad var det dog der skete?
 Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
 det smelter ved at se det
 den første dag i marts.
 Jeg tænkte: "Evigst skiltes ad
 min sjæl og glæden", da jeg sad
 i vint'rens grumme done.
 Nu gør min anemone,
 mit hjerte atter glad.

5. For denne rene farve
 den er mig som en vårens dåb,
 den la'r mig nyfødt arve
 en evighed af håb.
 Så bøjer jeg mig da mod jord
 og stryger ømt dit silkeflor,
 en flig af nådens trone.
 Du lille anemone,
 hvor er din skaber stor!

Tenor og bas:

1. Hvad skete?

2. På Lolland,

3. Nu står den der,

4. Hvad var det dog?

5. Den farve